

[Kofod-Svendsen]

må alle de gode og rigtige tanker omsættes i praksis.

Vi ved også, at der kan gøres en øget indsats både på ældreområdet og på miljøområdet. Der er en lang række ting, vi har brug for at få gjort, samtidig med at vi har en række mennesker, som går ledige omkring.

I den sammenhæng vil jeg også pege på, at vi har mange familier, hvor begge forældre fuldtids er knyttet til arbejdsmarkedet, samtidig med at de har små børn, mens der er andre familier, som måske slet ikke er tilknyttet arbejdsmarkedet. Vi må kunne finde en form, så man får en ret til orlov, når man har små børn. Ved, at vi bruger noget af den passive understøttelse til at hjælpe de pågældende økonomisk, får de en tilskyndelse til at gå ned i arbejdstid, således at vi også ad den vej kan skaffe nogle arbejdspladser. Det er også noget af det, vi skal se på, når vi skal gå fra den passive forsørgelse til den aktive indsats.

Et andet tema, som jeg gerne vil komme lidt mere ind på nu, er, at vi skal gøre mere for at aktivere langtidsledige, bistandsmodtagere og unge, der søger praktikplads. Samtidig har vi en lang række opgaver, der skal løses i de østeuropæiske lande, og her må vi magte at slå to fluer med ét smæk. Danmark har for mange ledige, og Østeuropa har en masse uoverskuelige problemer og en masse opgaver, der skal løses. Løsningen ligger jo ligefor: Sæt de ledige i gang med konkrete projekter, der forbedrer forholdene i Øst. Miljøprojekter, landbrugsprojekter, renovering, børnehjem, plejehjem og uddannelse af østeuropæere er jo oplagte muligheder.

Lad mig her uddybe det lidt nærmere. Vi må få et samarbejde i gang mellem nogle virksomheder herhjemme og den offentlige jobformidling. Vi må også have kommunerne med i dette samarbejde, hvor vi finder nogle naturlige opgaver. Det kunne være mindre moleanlæg ved floder og kanaler i et eller flere af de østeuropæiske lande. Vi ved, der er brug for, at vi af miljømæssige og andre grunde udbygger gods-transporten med skibe. Så kan vi yde en indsats her og samtidig hjælpe dem i gang med en udvikling, som tillige er miljøvenlig og miljørigtig. Denne kombination af, at vi har uddannede mennesker, som ikke kan få arbejde i Danmark, samtidig med at de mangler nogle med en uddannelse derovre, som kan sætte en

udvikling i gang, tror jeg der er perspektiver i på miljøområdet.

Jeg tror også, der er perspektiver på institutionsområdet. Vi har i tv set nogle rædselsfulde billeder fra børnehjem i Rumænien. Jeg tror, vi godt kunne skrue nogle projekter sammen, så nogle af dem, der her i Danmark ved, hvordan vi moderniserer et børnehjem, kommer i gang. De skal måske følge det helt til dørs i Rumænien, så man dér får bygget nogle børnehjem, som de har skrigende behov for. Der er således både tale om, at nogle personer kan løse en opgave, og at der skal bygges nogle ting, hvilket kan give øget beskæftigelse i nogle virksomheder.

Det tredje område, jeg vil nævne, er inden for landbrugssektoren. Det er jo helt klart, at Danmark med den tradition, vi har som foregangsland på landbrugsområdet, har en know-how og nogle muligheder for at hjælpe dem i gang også med en miljørigtig landbrugsproduktion.

Jeg tror, at noget af det bedste, vi kunne gøre, ville være at hjælpe dem i gang med en højskolebevægelse og en andelsbevægelse, som kunne sætte en udvikling i gang. Vi har nogle menneskelige ressourcer, og vi er parat til at yde en hjælp økonomisk. Jeg tror, vi kan kombinere en opfyldelse af deres behov med at skaffe arbejde til de uddannede mennesker, vi har, men som vi ikke har arbejde nok til i øjeblikket.

Vi blev ikke færdige med at forhandle Østeuropastøtten under finanslovdokumentationerne, og vi blev heller ikke færdige med behandlingen af spørgsmålet om, hvordan vi kan fremme aktiveringen af de ledige. Det er de to spørgsmål, vi skal knytte sammen, når vi efter nytår går i gang med nye forhandlinger. Denne kobling af Østeuropainsatsen og aktiveringen herhjemme tror jeg kan være noget af et columbusæg, som vil have flere positive effekter.

Endelig vil jeg sige et par ord om hele besparelsesdebatten. Vi ønsker ikke bevidstløse besparelser, og jeg ved heller ikke, hvor mange der i grunden ønsker det, når det kommer til stykket, hvor man går ind med grønthøsteren og skærer her og dér, lag efter lag. Jeg tror, vi må sige, at besparelser af den type på de forskellige områder er blevet udtømt. Vi har, skal vi sige fjernet det fedt, som kunne fjernes.